

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2980 της 9ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1995
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Ο περί της Σύμβασης περί Επαναπατρισμού των Ναυτικών (Κυρωτικός) και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 1995 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 12(III) του 1995

**ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΑΡ. 23) ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΤΟΥ 1926 ΚΑΙ
ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει τα ακόλουθα:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης περί Επαναπατρισμού των Ναυτικών (Κυρωτικός) και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 1995. Συνοπτικός
τίτλος.
- 2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια: Εξηγεία.

“πλοιοκτήτης” σημαίνει τον εγγεγραμμένο ιδιοκτήτη και το ναυλωτή γυμνού πλοίου δυνάμει των περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Νηολόγησις, Πώλησις και Υποθήκευσις Πλοίων) Νόμων του 1963-1987, όπως αυτοί δυνατόν να τροποποιηθούν ή αντικατασταθούν, και περιλαμβάνει τον εργοδότη του ναυτικού αν αυτός είναι άλλος από τον εγγεγραμμένο πλοιοκτήτη ή το ναυλωτή γυμνού πλοίου.

45 του 1963
32 του 1965
82 του 1968
62 του 1973
102 του 1973
42 του 1979
25 του 1980
14 του 1982
57 του 1986
64 του 1987.

“ποντοπόρο πλοίο” σημαίνει πλοίο που χρησιμοποιείται στη διεθνή ναυσιπλοΐα.

“Σύμβαση” σημαίνει τη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας με Αρ. 23 περί Επαναπατρισμού των Ναυτικών, η οποία έγινε στη Γενεύη στις 23 Ιουνίου 1926.

“Υπουργός” σημαίνει τον εκάστοτε Υπουργό Συγκοινωνιών και Έργων.

(2) Οι υπόλοιποι όροι που απαντούνται στον παρόντα Νόμο και που δεν ορίζονται άλλως σ’ αυτόν, έχουν την ίδια έννοια που αποδίδεται αντίστοιχα σ’ αυτούς από τη Σύμβαση.

Κύρωση της Σύμβασης. Πίνακας Μέρους I Μέρους II.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση της οποίας το αγγλικό κείμενο από το πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος II αυτού:

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ των δύο αυτών κειμένων θα υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα.

Αρμόδια Αρχή.

4. Αρμόδια Αρχή για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης, του παρόντος Νόμου και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Κανονισμών, είναι ο Υπουργός και οι ειδικά εξουσιοδοτημένοι από αυτόν.

Πεδίο εφαρμογής.

5. Οι διατάξεις της Σύμβασης του παρόντος Νόμου και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Κανονισμών εφαρμόζονται σε όλα τα κυπριακά ποντοπόρα πλοία, εκτός εκείνων που εξαιρούνται από το άρθρο 1(2) της Σύμβασης, οπουδήποτε αυτά βρίσκονται και σ’ όλους τους ναυτικούς που εργάζονται σ’ αυτά.

Περιπτώσεις επαναπατρισμού.

6. Ο πλοιοκτήτης υποχρεούται, με έξοδα τα οποία βαρύνουν αυτόν, να μερμνά και προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για επαναπατρισμό των ναυτικών που απασχολεί στις προβλεπόμενες από το άρθρο 4 της Σύμβασης περιπτώσεις.

Λιμένας επαναπατρισμού.

7. Ο ναυτικός κατά τη λήξη της απασχόλησής του έχει δικαίωμα επιλογής του λιμένα επαναπατρισμού του μεταξύ των σημείων που προβλέπονται διαζευκτικά στο άρθρο 3 της Σύμβασης· το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκήσει ο ναυτικός προκαταβολικά και οριστικά κατά τη σύναψη της σύμβασης εργασίας του.

Απαγόρευση της εγκατάλειψης ναυτικού.

8. Απαγορεύεται η εγκατάλειψη ναυτικού σε οποιοδήποτε λιμένα χωρίς προηγουμένως να ληφθεί συγκεκριμένη πρόνοια για το χρόνο παραμονής του στο λιμένα αυτό και για τον επαναπατρισμό του.

Επικουρική ευθύνη της Δημοκρατίας για επαναπατρισμό.

9.-(1) Σε περίπτωση εγκατάλειψης ναυτικού από τον πλοιοκτήτη, την ευθύνη για επαναπατρισμό και την κάλυψη των εξόδων επαναπατρισμού αναλαμβάνει η Δημοκρατία.

(2) Από τη στιγμή κατά την οποία η Δημοκρατία, σύμφωνα με την ευθύνη της κατά το εδάφιο (1), καταβάλει τα έξοδα επαναπατρισμού οποιουδήποτε ναυτικού, η Δημοκρατία θα υποκαθιστά το ναυτικό αυτό ως προς τα δικαιώματά του εναντίον του πλοιοκτήτη αναφορικά με τα καταβληθέντα έξοδα επαναπατρισμού, επαυξημένα κατά 50%.

Απαλλαγή ευθύνης πλοιοκτήτη και Δημοκρατίας.

10. Σε περίπτωση εγκατάλειψης ναυτικού από τον πλοιοκτήτη εξ υπαιτιότητας του ναυτικού, ο πλοιοκτήτης αυτός και η Δημοκρατία απαλλάσσονται της ευθύνης και των εξόδων επαναπατρισμού του.

Ποινικό αδίκημα.

11.-(1) Διαπράττει αδίκημα τιμωρούμενο με φυλάκιση μέχρι δύο ετών ή με χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδων λιρών, ή και με τις δύο αυτές ποινές ο πλοίαρχος που εγκαταλείπει ναυτικό κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(2) Το ίδιο πιο πάνω αδίκημα διαπράττει και ο πλοιοκτήτης ή οποιοσδήποτε άλλος που εν γνώσει του συμπράττει ή συντρέχει στην τέλεση του κατά το εδάφιο (1) αδικήματος. -

12. Ανεξάρτητα από τις πρόνοιες οποιουδήποτε άλλου Νόμου, η κατά το άρθρο 11 επιβαλλόμενη χρηματική ποινή συνιστά επιβάρυνση επί του πλοίου σε σχέση με το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα και ικανοποιείται κατά προτίμηση έναντι των άλλων δανειστών, έπεται όμως κατά τάξη της τελευταίας υποθήκης.

Χρηματική
ποινή, επιβάρυνση επί του πλοίου.

13. Το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να εκδίδει Κανονισμούς, δημοσιευομένους στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, για τη ρύθμιση ή τον καθορισμό οποιουδήποτε θέματος το οποίο χρήζει ή είναι δεκτικό ρύθμισης ή καθορισμού ή για την καλύτερη γενικά εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου και της Σύμβασης.

Έκδοση
Κανονισμών.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE CONVENTION 23

CONVENTION CONCERNING THE REPATRIATION OF SEAMEN

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninth Session on 7 June 1926, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the repatriation of seamen, which is included in the first item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-third day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-six the following Convention, which may be cited as the Repatriation of Seamen Convention, 1926, for ratification by the Members of the International Labour Organisation in accordance with the provisions of the Constitution of the International Labour Organisation.

Article 1

1. This Convention shall apply to all sea-going vessels registered in the country of any Member ratifying this Convention, and to the owners, masters and seamen of such vessels.

2. It shall not apply to—

- (a) Ships of war,
- (b) Government vessels not engaged in trade,
- (c) vessels engaged in the coasting trade,
- (d) pleasure yachts,
- (e) Indian country craft,
- (f) fishing vessels,
- (g) vessels of less than 100 tons gross registered tonnage or 300 cubic metres, not to vessels engaged in the home trade below the tonnage limit prescribed by national law for the special regulation of this trade at the date of the passing of this Convention.

Article 2

For the purpose of this Convention the following expressions have the meanings hereby assigned to them, *viz.*:

- (a) The term “vessel” includes any ship or boat of any nature whatsoever, whether publicly or privately owned, ordinarily engaged in maritime navigation;
- (b) the term “seaman” includes every person employed or engaged in any capacity on board any vessel and entered on the ship’s articles. It excludes masters, pilots, cadets and pupils on training ships and duly indentured apprentices, naval ratings, and other persons in the permanent service of a Government;
- (c) the term “master” includes every person having command and charge of a vessel except pilots;
- (d) the term “home trade vessel” means a vessel engaged in trade between a country and the ports of a neighbouring country within geographical limits determined by the national law.

Article 3

1. Any seaman who is landed during the term of his engagement or on its expiration shall be entitled to be taken back to his own country, or to the port at which he was engaged, or to the port at which the voyage commenced, as shall be determined by national law, which shall contain the provisions necessary for dealing with the matter, including provisions to determine who shall bear the charge of repatriation.

2. A seaman shall be deemed to have been duly repatriated if he has been provided with suitable employment on board a vessel proceeding to one of the destinations prescribed in accordance with the foregoing paragraph.

3. A seaman shall be deemed to have been repatriated if he is landed in the country to which he belongs, or at the port at which he was engaged, or at a neighbouring port, or at the port at which the voyage commenced.

4. The conditions under which a foreign seaman engaged in a country other than his own has the right to be repatriated shall be as provided by national law or, in the absence of such legal provisions, in the articles of agreement. The provisions of the preceding paragraphs shall, however, apply to a seaman engaged in a port of his own country.

Article 4

The expenses of repatriation shall not be a charge on the seaman if he has been left behind by reason of—

- (a) Injury sustained in the service of the vessel, or
- (b) shipwreck, or
- (c) illness not due to his own wilful act or default, or
- (d) discharge for any cause for which he cannot be held responsible.

Article 5

1. The expenses of repatriation shall include the transportation charges, the accommodation and the food of the seaman during the journey. They shall also include the maintenance of the seaman up the time fixed for his departure.

2. When a seaman is repatriated as member of a crew, he shall be entitled to remuneration for work done during the voyage.

Article 6

The public authority of the country in which the vessel is registered shall be responsible for supervising the repatriation of any member of the crew in cases where this Convention applies, whatever may be his nationality, and where necessary for giving him his expenses in advance.

Article 7

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in the Constitution of the International Labour Organisation shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Director General.

2. It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the International Labour Office.

3. Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the International Labour Office.

Article 9

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the International Labour Office, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 10

Subject to the provisions of Article 8, each member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5 and 6 into operation not later than 1st January, 1928, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 11

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation.

Article 12

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the International Labour Office.

Article 13

At least once in ten years the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 14

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΡ. 23

ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας,

Αφού συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, και αφού συνήλθε στην Ένατη Σύνοδό της την 7η Ιουνίου 1926, και

Αφού αποφάσισε την υιοθέτηση συγκεκριμένων προτάσεων σχετικά με τον επαναπατρισμό ναυτικών, που περιλαμβάνεται στο πρώτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της Συνόδου, και

Αφού αποφάσισε ότι οι προτάσεις αυτές πρέπει να λάβουν τον τύπο Διεθνούς Σύμβασης,

υιοθετεί σήμερα εικοστή τρίτη μέρα του Ιούνη χίλια εννιακόσια είκοσι έξι την ακόλουθη Σύμβαση, που αποκαλείται ως η περί Επαναπατρισμού των Ναυτικών Σύμβαση του 1926, για επικύρωση από τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Άρθρο 1

1. Η Σύμβαση αυτή θα έχει εφαρμογή σε όλα τα ποντοπόρα σκάφη που είναι νηολογημένα στη χώρα οποιουδήποτε Μέλους που κυρώνει τη Σύμβαση αυτή, και στους ιδιοκτήτες, πλοιάρχους και ναυτικούς των πλοίων αυτών.

2. Δε θα έχει εφαρμογή σε—

- (α) Πολεμικά πλοία,
- (β) κρατικά σκάφη που δε χρησιμοποιούνται στο εμπόριο,
- (γ) σκάφη που χρησιμοποιούνται στο παράκτιο εμπόριο,
- (δ) σκάφη αναψυχής,
- (ε) πλοίαρχια Ινδικής κατασκευής,
- (στ) αλιευτικά σκάφη
- (ζ) σκάφη εγγεγραμμένης ολικής χωρητικότητας κάτω από 100 κόρους ή 300 κυβικά μέτρα, ούτε και σε σκάφη που χρησιμοποιούνται στο εγχώριο εμπόριο με μικρότερη χωρητικότητα από το όριο που καθορίζεται από τον εθνικό νόμο για την ειδική ρύθμιση του εμπορίου αυτού κατά την ημερομηνία έγκρισης της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 2

Για το σκοπό της Σύμβασης αυτής, οι ακόλουθες εκφράσεις έχουν την έννοια, που διά του παρόντος αποδίδονται σε αυτές, δηλαδή:

- (α) Ο όρος “σκάφος” περιλαμβάνει οποιοδήποτε πλοίο ή σκάφος οποιοδήποτε είδους, είτε δημόσιο είτε ιδιωτικό, που συνήθως χρησιμοποιείται στη ναυσιπλοΐα·
- (β) ο όρος “ναυτικός” περιλαμβάνει κάθε πρόσωπο που εργοδοτείται ή απασχολείται με οποιαδήποτε ιδιότητα πάνω σε οποιοδήποτε σκάφος και είναι εγγεγραμμένος στο ναυτολόγιο του πλοίου. Αποκλείει πλοίαρχους, πλοηγούς, δόκιμους και μαθητές σε εκπαιδευτικά πλοία και μαθητευομένους βάσει ειδικής σύμβασης εργασίας, πληρώματα του πολεμικού ναυτικού και άλλα πρόσωπα σε μόνιμη Κυβερνητική υπηρεσία·
- (γ) ο όρος “πλοίαρχος” περιλαμβάνει κάθε πρόσωπο που έχει τη διοίκηση και είναι υπεύθυνο για το πλοίο εξαιρουμένων των πλοηγών·
- (δ) ο όρος “σκάφος εγχώριου εμπορίου” σημαίνει σκάφος που χρησιμοποιείται στο εμπόριο μεταξύ μιας χώρας και των λιμανιών μιας γειτονικής χώρας μέσα σε γεωγραφικά όρια καθοριζόμενα από τον εθνικό νόμο.

Άρθρο 3

1. Οποιοσδήποτε ναυτικός που αποβιβάζεται κατά τη διάρκεια της απασχόλησής του ή κατά τη λήξη αυτής θα δικαιούται να μεταφερθεί στην πατρίδα του, ή στο λιμάνι στο οποίο προσλήφθηκε, ή στο λιμάνι από το οποίο το ταξίδι είχε αρχίσει, όπως θα καθοριστεί από τον εθνικό νόμο ο οποίος θα περιέχει τις απαραίτητες διατάξεις για τη ρύθμιση του θέματος, περιλαμβάνοντας διατάξεις που να καθορίζουν ποιος θα επιβαρύνεται με τα έξοδα επαναπατρισμού.

2. Ναυτικός θεωρείται ότι έχει επαναπατρισθεί δεόντως, αν παρέχεται σε αυτόν κατάλληλη απασχόληση πάνω σε σκάφος που κατευθύνεται σε έναν από τους προορισμούς που καθορίζονται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

3. Ναυτικός θεωρείται ότι έχει επαναπατρισθεί αν αποβιβασθεί στη χώρα όπου ανήκει, ή στο λιμάνι, στο οποίο προσλήφθηκε, ή σε ένα γειτονικό λιμάνι, ή στο λιμάνι από το οποίο είχε αρχίσει το ταξίδι.

4. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ένας αλλοδαπός ναυτικός, που ναυτολογείται σε μια χώρα εκτός από τη δική του δικαιούται να επαναπατρισθεί, θα προβλέπονται από τον εθνικό νόμο, ή στην απουσία τέτοιων νομικών διατάξεων, στη σύμβαση ναυτολόγησης. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, εν τούτοις, θα ισχύουν για ναυτικό που ναυτολογήθηκε στο λιμάνι της χώρας του.

Άρθρο 4

Τα έξοδα επαναπατρισμού δε θα επιβαρύνουν το ναυτικό, αν έχει εγκαταλειφθεί λόγω —

- (α) Τραυματισμού που συνέβηκε κατά τη διάρκεια υπηρεσίας πάνω στο σκάφος, ή
- (β) ναυαγίου, ή
- (γ) ασθένειας που δεν οφείλεται σε πράξη εκ προθέσεως ή εκούσιο σφάλμα, ή
- (δ) απόλυσης για οποιαδήποτε αιτία για την οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος.

Άρθρο 5

1. Τα έξοδα επαναπατρισμού περιλαμβάνουν τις δαπάνες για τη μεταφορά, στέγαση και διατροφή του ναυτικού κατά τη διάρκεια του ταξιδιού. Περιλαμβάνουν επίσης τη συντήρηση του ναυτικού μέχρι τον καθορισμένο για την αναχώρησή του χρόνο.

2. Όταν ένας ναυτικός επαναπατριάζεται ως μέλος πληρώματος, θα δικαιούται αμοιβή για εργασία που έγινε κατά τη διάρκεια του ταξιδιού.

Άρθρο 6

Η δημόσια αρχή της χώρας στην οποία το σκάφος είναι νηολογημένο θα είναι υπεύθυνη για την επίβλεψη του επαναπατριισμού, οποιουδήποτε μέλους του πληρώματος στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται η Σύμβαση αυτή, ανεξάρτητα της εθνικότητας αυτού, και, όπου είναι απαραίτητο, για την παροχή σ' αυτόν των εξόδων του προκαταβολικά.

Άρθρο 7

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της Σύμβασης κάτω από τους όρους που περιέχονται στο Καταστατικό της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 8

1. Η Σύμβαση αυτή θα τεθεί σε ισχύ την ημερομηνία κατά την οποία οι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας έχουν καταχωριστεί στο Γενικό Διευθυντή.

2. Θα δεσμεύει μόνο εκείνα τα Μέλη οι επικυρώσεις των οποίων έχουν καταχωριστεί στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας.

3. Ακολούθως η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ για κάθε Μέλος κατά την ημερομηνία κατά την οποία η επικύρωσή του έχει καταχωριστεί στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας.

Άρθρο 9

Μόλις οι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας έχουν καταχωριστεί στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας, ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί τούτο σε όλα τα μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Κατά τον ίδιο τρόπο θα γνωστοποιεί σ' αυτά την καταχώριση επικυρώσεων που δυνατό να του κοινοποιηθούν μεταγενέστερα από άλλα Μέλη του Οργανισμού.

Άρθρο 10

Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8, κάθε Μέλος που επικυρώνει τη Σύμβαση αυτή αποδέχεται να θέσει τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5 και 6 σε εφαρμογή όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 1928 και να πάρει τέτοια μέτρα όπως είναι απαραίτητο για να κάνει αυτές τις διατάξεις αποτελεσματικές.

Άρθρο 11

Κάθε Μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας αναλαμβάνει να την εφαρμόσει στις αποικίες, κτήσεις και προτεκτοράτα του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35 του Καταστατικού της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Άρθρο 12

Μέλος που έχει επικυρώσει τη Σύμβαση αυτή μπορεί να την καταγγείλει μετά πάροδο δέκα χρόνων από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται για πρώτη φορά σε ισχύ, με πράξη που κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση. Τέτοια καταγγελία θα έχει ισχύ μετά πάροδο ενός χρόνου από την ημερομηνία κατά την οποία καταχωρίζεται στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας.

Άρθρο 13

Τουλάχιστο μια φορά σε δέκα χρόνια, το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα παρουσιάζει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση για τη λειτουργία της Σύμβασης αυτής και θα εξετάζει το ενδεχόμενο αναγραφής στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης του θέματος της αναθεώρησης ή τροποποίησής της.

Άρθρο 14

Το Γαλλικό και Αγγλικό κείμενο της Σύμβασης αυτής είναι εξίσου αυθεντικά.